

Assalt al Capitoli

Els aberrants i repudiables fets del Capitoli dels Estats Units, mostren la gravetat de la crisi política de l'imperialisme.

Les imatges del 6 de gener de centenars d'ultradretans i simpatitzants de Trump, assaltant i irrompent en el Capitoli han estat d'un lògic impacte mundial. Són fets inèdits que mostren la gravetat de la crisi que pateix l'imperialisme nord-americà i també el perill que representa el trumpisme com a moviment d'ultradreta, reaccionari i racista. Molts ho han qualificat d'un intent de «cop d'estat» i part d'un «pla insurreccional» per impedir que Biden assumeixi la presidència i sostenir a Trump en el poder.

Això és potser el que creien molts dels i de les participants neofeixistes i racistes que van irrompre violentament al Capitoli. Però no considerem que s'hagi tractat un intent de cop d'estat. No era aquest el pla de Trump i menys encara d'algun sector de la burgesia i les FFAA ianquis.

En realitat, es va tractar més d'un gest desesperat de Trump, que intentava, amb aquesta mobilització reaccionària, continuar mantenint la seva popularitat en aquest moviment ultradretà de la societat nord-americana. Aquesta acció va ser una altra expressió de la seva derrota política. No d'algú que està en ascens. Sinó derrotat i en reculada.

Era previsible que Trump seguís amb noves accions provocatives de la seva campanya sobre que va haver-hi «frau» i que «li van robar l'elecció». Amb aquesta acció antidemocràtica no pretenia concretar un cop d'estat sinó enfortir, cap al futur, la seva base social neofeixista i sostenir el control del Partit Republicà.

Estava tant sol que ni el vicepresident Pence no l'havia secundat en la seva impugnació a Biden. El cap dels republicans de la Cambra de Representants, Kevin Mc Carthy, va qualificar l'acció d'«anti-estatunidensa» i «inacceptable». L'expresident republicà, George Bush va repudiar l'acció i a Trump expressant que «així és com es

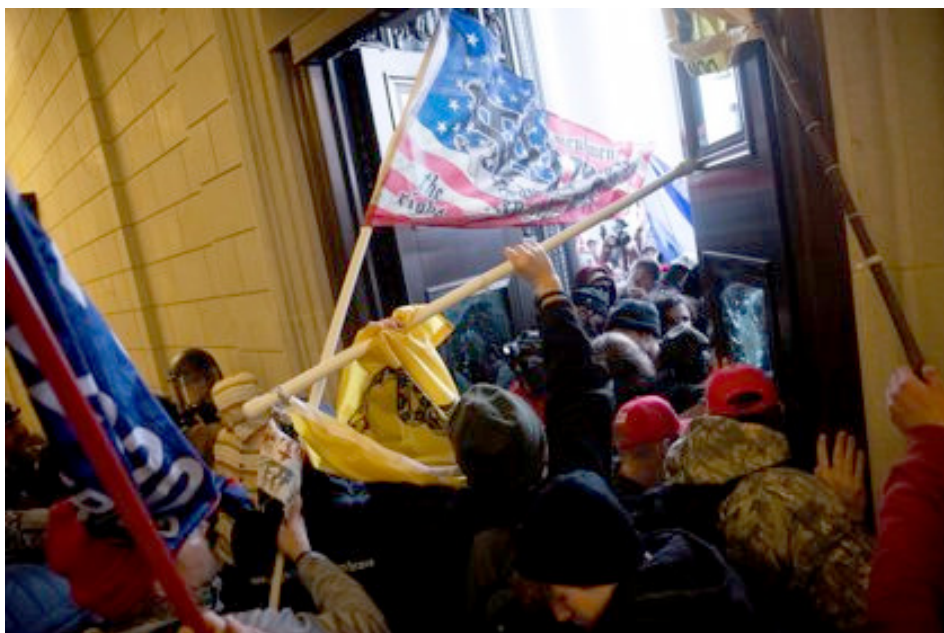

discuteixen les eleccions en una república bananera».

Cap sector militar s'hi va adherir. Va poder haver-hi suport o un «deixar fer» d'un sector de la policia, fins i tot, va haver-hi els qui es van treure selfies amb els racistes. També va haver-hi policies que van disparar. Una dona, exmembre de la força aèria i simpatitzant de Trump, va morir, i es parla d'altres morts i ferits. Però com ho han denunciat portaveus del moviment antiracista Black Lives Matter, una altra reacció policial hagués existit si s'hagués tractat d'una protesta afroamericana.

Hi va haver tal rebuig a l'assalt al Capitoli en els dirigents republicans i les amenaces de fer-li judici polític que, al següent dia, Trump va haver de sortir amb un missatge «acceptant» que Biden ha d'assumir. Encara que també hagi anunciat que no concorrerà a la seva assumpció.

L'acció del Capitoli va ser una altra expressió del que ja definim a la UIT-QI com a l'extrema polarització que no existeix en altres països. «Aquesta polarització ha crescut amb la crisi social combinada amb la rebel·lió antiracista, el creixement del moviment obrer, de dones o contra el canvi climàtic» (Declaració de la UIT-QI. 11/11/2020). En aquesta declaració advertíem que «Trump perd, però es consolida com a líder d'una extensa franja social ultraconservadora, reaccionària i racista (...) Trump es recolza en milions de persones de la tradicional base social de racistes, neofeixistes, grups d'odi de supremacistes blancs, milícies armades de la dreta, de xenofòbia visceral, odi a feministes, ambientalistes» (...) Milions creuen en el boig discurs

de dominar-lo. A més, és la primera vegada que un candidat d'origen afroamericà, considerat progressista, del Partit Demòcrata guanya un escó de senador en aquest Estat.

Una altra victòria per a Biden i els demòcrates. Cal no perdre de vista que la derrota de Trump ha estat l'expressió electoral de la gran rebel·lió popular antiracista que va desfermar el crim de George Floyd. Aquesta lluita continua present i vigent. I això ho patirà el nou govern capitalista de Biden.

Tot això ratifica que als Estats Units existeix una crisi

que Biden pot «portar al socialisme», que es «dirigeix cap a Cuba i Veneçuela» i que Biden és part de la «ultraesquerra» que vol «destruir» els Estats Units. A major crisi social, crisi econòmica i lluites populars, major creixement del pol racista i feixistissant» (idem).

Tot això es va posar de manifest en les bandes de racistes i supremacistes blancs que van intervenir en l'assalt al Capitoli.

Quan Trump va assumir la presidència el 2016 el vàrem definir com a un personatge neofeixista. També assenyalàvem que això no era igual al fet que el govern de Trump pogués transformar al règim polític nord-americà en feixista. És a dir, passar d'una democràcia burgesa imperialista a una dictadura de l'estil Mussolini o Hitler.

I això s'ha confirmat amb la culminació del govern de Trump per mitjà d'una derrota política electoral. Després d'una rebel·lió popular de masses contra el seu govern i la seva repressió policial racista després del crim de George Floyd.

Trump va enfortir la greu polarització social i al, ja existent, moviment de masses racista, supremacista blanc, feixista, antisemita, homofòbic, etc. que existeix als Estats Units. Per això no es pot minimitzar que hagi obtingut més de 70 milions de vots. Però el marc del que va passar el 6 de gener en el Capitoli és la derrota polític-electoral de Trump. Per això queda per veure com serà el futur polític de Trump. Caldrà veure si l'acció del 6 de gener no acaba tornant-se en contra seva.

A banda d'això, el dia anterior a l'acció sobre el Capitoli, el Partit Republicà va perdre les eleccions de senadors a Geòrgia. Aquesta derrota deixa empatat el Senat amb la qual cosa els republicans perden el control del Senat després de molts anys

política inèdita i greu per al país que és l'eix de l'imperialisme mundial. El que vindrà no és tant un perill de cop d'estat sinó la continuïtat d'aquesta crisi global social, econòmica, política i militar. Un imperialisme encara dominant, però en una crisi cada vegada més profunda. Crisi que va al compàs de la crisi del sistema capitalista-imperialista i de les lluites i polarització social mundial.

La perspectiva és cap a noves expressions de crisi política però ara en el mateix govern demòcrata de Biden. Perquè ha d'enfrontar una greu crisi social, econòmica i de salut per la pandèmia de la Covid-19.

La crisi social pot portar un nou ascens de les lluites sindicals o antiracistes, però també més sectors que girin cap a la ultradreta. És a dir, que es continuï enfortint la polarització social tan particular dels Estats Units i que hi hagi més accions violentes dels grups d'ultradreta racistes i de supremacistes simpatitzants o fanàtics de Trump. Aquest perill no és menor i serà part de la realitat a combatre.

En aquest marc, continua sent clau la tasca i el repte, no exclusiu de la UIT-QI sinó de tota l'esquerra que es reclama anti-capitalista, de poder avançar en la construcció d'una alternativa política d'esquerra i independent.

9/01/2021

Miguel Sorans,
Membre de la direcció d'Izquierda Socialista
(Argentina) i de la UIT-QI

<http://www.uit-ci.org/index.php/noticias-y-documentos/noticias-internacionales/2849-asalto-al-capitolio>